

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Bíró József pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Dr. Vas Virág Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Vas Virág ügyvéd által képviselt alperes neve alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. január 16. napján kelt 5.P.630.284/2001/33. számú ítélete ellen a felperes részéről 34. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 nap alatt - az alperesnek 12.500 (Tizenkettőezer-ötszáz) forint fellebbezési eljárási költséget.

Dr. Bíró József pártfogó ügyvéd díját 1.800 (Egyezernyolcszáz) forintban állapítja meg, melyből 300 (Háromszáz) forint az áfa. Felhívja a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy ezt az összeget a pártfogó ügyvéd részére utalja ki.

A pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A matematika kémia szakos tanárként 1993-ban harmadfokú rokkantnak nyilvánított felperes kórisméjeként megállapított betegségeit a másodfokú orvosi bizottság - a felperes által bemutatott, már nem fellelhető - lelet alapján azzal egészítette ki, hogy a vizsgálatok krónikus Hepatitis mérsékelt formáját igazolták, degeneratív elváltozás mellett. A rokkantosságakor fennálló betegségei között megállapított Gilbert-kór miatt is 1991 óta májkímélő diétát folytató felperes, 2001. december 12-én, azt követően terjesztette elő a vagylagosan 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és a nyugdíjazása napjától visszamenőlegesen a vele egyidős tanárok fizetése és a rokkantnyugdíja jelenlegi különbözete iránti járadékigényét, illetőleg 12.000.000 forint egyösszegű nem vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelmét, hogy tudomást szerzett a HCV fertőzöttek állami kártalanításának lehetőségéről.

A Pp. 23. § (1) bekezdésére alapított - jogerős - áttételt elrendelő végzés (PKKB 14.P.88.700/2001/6.) alapján elsőfokon eljáró Fővárosi Bíróság a keresetet ítéletével elutasította és a felperest 80.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Rendelkezett a részére kirendelt pártfogó ügyvéd díjáról és annak kiutalásáról, továbbá megállapította, hogy a le nem rótt 216.000 forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság - az ítéletének indokolása szerint - az elsődlegesen eldöntendő kérdésnek azt tekintette, hogy a felperes valóban HCV fertőzött-e. Ennek érdekében igazságügyi orvosszakértői véleményt szerzett be, és annak a kiegészítését is elrendelte. A kiegészített igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a felperesen elvégzett kettős szerológiai vizsgálat eredménye alapján HCV fertőzöttséget nem lehetett megállapítani. A felperesen 1991-ben elvégzett májbiopszia vizsgálat után az ... Belgyógyászati osztályán történt kivizsgálás során az esetlegesen Hepatitis C vírus okozta májkárosodás lehetősége is felvetődött, az abban az időben elvégzett tesztvizsgálatok eredményei azonban nem tekinthetők kétséget kizáró eredménynek, és az azóta eltelt 12 évben a felperes Hepatitis C fertőzöttségét megerősítő vizsgálatok nem készültek. A fellelhető orvosi dokumentációk szerint több műtéten átesett felperes esetében egy orvosi adat sem igazolta azt, hogy a műtétekkel okozati összefüggésben a felperes vértranszfúzióban részesült volna. Mindazok a kezelések melyeket a felperes kapott, nem szerepelnek a HCV fertőzés átvitelének lehetséges módjai között. Annak tényét, hogy PCR vizsgálatot a felperesen a szakértői vizsgálat során nem végeztek el, az elsőfokú bíróság nem tekintette ügydöntő jelentőségűnek, mert a PCR vizsgálat - az igazságügyi szakértői vélemény szerint - a pozitív eredményt adó alaptereszt megállapításait „finomítja”. Kifejtette, hogy a felperes a saját előadása szerint a HCV-t érintő kezelést nem kapott, és orvosi ellenőrzéseken sem volt 1995 óta, a HCV fertőzöttségével kapcsolatosan. A Gilbert-kór is a máj működését érinti, tehát a diétát a felperesnek a HCV-től függetlenül célszerű volt tartania. A felperes HCV fertőzöttsége nem volt bizonyítható (Pp. 164. §), ezért - a jogalap hiánya miatt - az elsőfokú bíróság a felperes többi igényével nem foglalkozott érdemben. Megállapította, hogy a HCV fertőzöttség esetleges eredete sem valószínűsíthető, ennek folytán az állam mint alperes felelőssége nem vizsgálható.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a módosított kereseti kérelmének megfelelő megváltoztatása: 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és ennek 2001. augusztus 7-étől számított törvényes kamatai, valamint a rokkantnyugdíj és az elérhető tanári jövedelem közötti különbözetként 2001. augusztus 1-jétől kezdődően igényelt havi 50.000 forint járadék megítélése érdekében fellebbezéssel élt. Sérelmezte, hogy az ügyét elsőfokon a Fővárosi Bíróság hatáskör hiányában tárgyalta, mivel az egyösszegben 12.000.000 forintban egyszeri alkalommal megjelölt nem vagyoni kártérítési igényét a későbbiekben már nem tartotta fenn. Kifogásolta az alperes jogi képviselőjét ellátó ügyvédi munkaközösség képviselői jogosultságát is. Hangsúlyozta, hogy amikor a HCV fertőzöttek állami kártalanításának lehetőségéről tudomást szerzett és eredménytelennek bizonyultak

a kártérítés fizetése iránti különböző intézményekhez benyújtott írásbeli kérelmei, a keresetét haladéktalanul előterjesztette. Arra hivatkozott továbbá, hogy az elsőfokú eljárás során beszerzett - általa következetesen vitatott - igazságügyi orvosszakértői vélemények nem tartalmazzak a HCV fertőzöttségére vonatkozó pontos megállapítást, mert az ehhez szükséges valamennyi vizsgálat (PRC vizsgálat) elvégzése pénzkímélés okából nem történt meg; az 1991-es laborletet megállapításait pedig a későbbi vizsgálatok nem cáfolhatták meg, mert ilyen vizsgálatok utóbb nem történtek.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló peradatok alapján elfogadta ítélezésének alapjául az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, és egyetértett az elsőfokú bíróságnak a perben beszerzett és kiegészített igazságügyi orvosszakértői véleményekre alapítottan levont okszerű következtetéseivel is. A felperes HCV fertőzöttségét az elvégzett kettős szerológiai vizsgálat negatív, negatív eredményei alapján nem lehetett megállapítani. Kétségtelen, hogy a HCV PRC vizsgálatok elvégzése nem történt meg, a kiegészítő szakértői véleményhez mellékelt szakkonzulensi vélemény valószínűsítette azonban azt, hogy a szerológiai vizsgálat negatív eredménye alapján a HCV PCR vizsgálat eredménye is várhatóan méréshatár alatti eredményt adhat, amely ugyancsak nem bizonyíthatja a felperes HCV fertőzöttségét. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A felperes egyéb fellebbezési támadásait érintően a Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy a felperes 12.000.000 forintban megjelölt kereseti kérelme a Fővárosi Bíróság hatáskörét a Pp. 23. § (1) bekezdés a) pontja szerint megalapozta, és azt - a Pp. 27. § (2) bekezdésére figyelemmel - nem érintette annak ténye, hogy utóbb a felperes a vagylagosan 12.000.000 forintban megjelölt kereseti kérelmét nem tartotta fenn. Rámutat továbbá a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a jelen per alpereseként megjelölt alperes nevében eljáró ... a perbeli képviselőt ellátására ügyvédi munkaközösségnek jogszerűen adhatott megbízást (Pp. 67. § c) pont), ezért az alperes perbeli képviselőt ellátó ügyvéd képviselői jogosultsága alappal nem kifogásolható.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a felperest a perköltségigényt érvényesítő alperes részére a Pp. 239. §-a szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdésének megfelelően, a rendelet 4/A. §-a szerint áfa-val növelt - méltányos összegű - perköltség megfizetésére kötelezte.

A személyes költségmentes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját a Fővárosi Ítéltábla a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 1. §-a, 5. § (1) bekezdésének b) pontja, (2)

és (6) bekezdése alapján állapította meg, és rendelkezett annak kiutalásáról, valamint viseléséről.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket és a pártfogó ügyvéd díját a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2006. október 13.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Lévainé dr. Szakács Mária s.k.
előadó bíró

Dr. Fülöp Györgyi s.k.
bíró